

Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach	2
Vďaka Erasmus+ stáži viem skĺbiť prácu, cestovanie a spoznávanie nových kultúr	3
Online, dennikn.sk, 30. 7. 2021, 9:12	
Milan Kolcun naučil Košičanov chodiť na platené prehliadky vlastného mesta	4
Online, dennikn.sk, 31. 7. 2021, 19:56	
Víkendový výber: Aj antivaxer sa dá presvedčiť na očkovanie	8
Online, plus.sme.sk, 30. 7. 2021, 23:00	
Účasť na Medzinárodnej fyzikálnej olympiáde priniesla slovenským reprezentantom štyri bronzové a jednu striebornú medailu	10
Online, minedu.sk, 30. 7. 2021, 14:11	
Fakulty a ústavy UPJŠ	11
Milan Kolcun naučil Košičanov chodiť na platené prehliadky vlastného mesta	12
Online, dennikn.sk, 31. 7. 2021, 19:56	
Novelou zák. č. 355/2007 Z. z. zaviedla NR apartheid, segregáciu a diskrimináciu ľudí	16
Online, zemavek.sk, 31. 7. 2021, 17:00	
Účasť na Medzinárodnej fyzikálnej olympiáde priniesla slovenským reprezentantom štyri bronzové a jednu striebornú medailu	21
Online, minedu.sk, 30. 7. 2021, 14:11	

Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach

Vďaka Erasmus+ stáži viem skĺbiť prácu, cestovanie a spoznávanie nových kultúr

30. 7. 2021, 9:12, Zdroj: [dennikn.sk](#), Vydavateľ: N Press, Autor: nikola.pilatova@saaic.sk, Sentiment: Pozitívny, Téma: Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, Kľúčové slová: Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach

Užívateľov za deň: 245,4 tis. GRP: 5,45 OTS: 0,05 AVE: 1415,51 Eur

SAAIC - agentúra Erasmus +

SAAIC – Národná agentúra programu Erasmus+ pre vzdelávanie a odbornú prípravu, pripravila sériu príbehov mladých študentov, ktorí sa rozhodli využiť letný čas na získavanie nových zručností v rámci zahraničných stáží. V letnom čítaní pokračujeme príbehom doktorandky v odbore biofyzika.

Zdroj: Archív V. Talafovej

Moje meno je Veronika Talafová. Som študentkou tretieho ročníka doktorandského štúdia na katedre Biofyziky, **Univerzity Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach**. Svoje letné dni trávim v laboratóriách katedry Biomateriálov, na nemeckej univerzite v Bayreuthe. Už po tretíkrát absolvujem letnú stáž prostredníctvom programu Erasmus+ a stále viac som presvedčená, že je to najlepšie možné využitý čas v lete.

Počas vysokoškolského štúdia som absolvovala študijný pobyt a bola to najpríjemnejšia a v každom smere nezabudnuteľná príležitosť dostať sa na zahraničnú univerzitu s plnou podporou v každom smere. Vypĺňanie žiadostí a byrokracia pre študenta je minimálna, komunikácia na všetkých stranách je ústretová. Na väčšine univerzít existujú skupiny študentov, ktorí vytvárajú program pre zahraničných študentov, ako aj stážistov, a tým robia celý pobyt veľmi príjemným a aktívnym. Finančná podpora zabezpečuje minimálne náklady zo strany študenta alebo jeho rodiny.

Zdroj: Archív V. Talafovej

Preto som sa rozhodla, že chcem zažiť Erasmus+ program ešte raz. Doktorandské štúdium sa výrazne líši od bakalárskeho či magisterského štúdia. V mojom odbore študent venuje maximálny možný čas výskumu, a preto stáž je ideálnou voľbou, keďže poskytuje dostatok priestoru na prácu. Celosvetovo znepokojujúca situácia s ochorením COVID-19 ma neodradila, keďže viem, že každý štát sa snaží zabezpečiť maximálnu možnú ochranu ľudí. Nebolo to inak ani v Nemecku. Pre každú spolkovú republiku sa obmedzenia a nariadenia mierne líšia, ale všetko sa dá dopredu nájsť a prečítať na internetových stránkach. Hraničný priechod do Nemecka bol bez kontroly. Na samotnej univerzite, ako aj v areáli, je povinné nosiť ochrannú masku. Nie je však nutné pravidelné testovanie, ani očkovanie. Zároveň každý týždeň je na katedre určený čas a miesto, kedy sa dá pretestovať, ak má niekto záujem.

Zdroj: Archív V. Talafovej

Svoje dni počas týždňa trávim predovšetkým v laboratóriu alebo štúdiom literatúry. Na katedre sú taktiež týždenné semináre, kde študenti prezentujú svoje dosiahnuté výsledky, ako aj otvorené otázky a problémy s ktorými sa stretli. To mi poskytuje úžasný priestor počúvať, pýtať sa a diskutovať o rôznych témach a projektoch. Víkendy sú časom, kedy spoznávam nemeckú kultúru, prírodu, ako aj ľudí.

Pre mnohých je leto časom oddychu a dovoleníek, kedy sa produktivita v práci minimalizuje. Ja som však veľmi rada, že vďaka Erasmus+ stáži viem skĺbiť aj prácu, ale zároveň aj cestovanie a spoznávanie nových miest, ľudí a kultúr. Nádherným a vzácnym aspektom je aj skutočnosť, keď sa skupina skoro neznámych ľudí v zahraničí cíti istým spôsobom veľmi blízka a prepojená. Čas strávený v zahraničí je zaručene život meniaci.

Autor: nikola.pilatova@saaic.sk

Milan Kolcun naučil Košičanov chodiť na platené prehliadky vlastného mesta [✉](#)

31. 7. 2021, 19:56, Zdroj: [dennikn.sk](#) [✉](#), Vydavateľ: N Press, Autor: Karol Sudor, Sentiment: Ambivalentný, Téma: Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, Kľúčové slová: UPJŠ

Užívateľov za deň: 245,4 tis. GRP: 5,45 OTS: 0,05 AVE: 1415,51 Eur

Zarába to tak, že vyžijeme a nepotrebujeme granty. Vďaka tomu je nám jedno, kto je primátorom či poslancom, nie sme od nikoho závislí, vraví sprievodca Košicami. S kolegami ponúka už stovku rôznych trás a tém vrátane socialistických sídlisk, pričom stále vymýšľa nové.

Rozhovor v skrátenej podobe vyšiel v júlovom čísle pouličného časopisu Nota Bene .

Čo vám evokuje slovo potulky?

To, že niekam idem, nie však určeným smerom, ale tam, kam ma oči zavedú, kde ma to niečím pritiahne. U mňa to znamená aj to, že idem mimo chodníkov a aspoň trochu nazriem aj do diery v plote či do pootvorených dverí. Ide teda o objavovanie neznámeho v našom okolí, lebo stále sa niečo búra, stavia, skrášľuje, mení, inde zase chátra. Výsledkom neraz býva láska k danému prostrediu, ktorá prináša chuť vrátiť sa tam.

Kedy ste začali s vlastnými potulkami?

Na strednej škole. Keď som mal možnosť brigádovať, vždy som sa snažil vycestovať čo najďalej od domova, napríklad do Karlových Varov či do Nemecka. Po práci a cez víkendy sme spoznávali okolie, či už stopom, alebo vlakmi.

Ako ste prišli na to, že z potuliek by sa dal vytvoriť regulárny biznis?

Začali sme pred 18 rokmi. Najskôr som však narazil na sprievodcovský kurz po Košiciach. Šlo o dosť dobre platenú brigádu, v 90. rokoch som dostával 200 korún za deň. Bolo to skvelé – bol som na čerstvom vzduchu, pýšil som sa svojím mestom a ešte mi aj platili.

Tešilo ma, že si precvičujem cudzie jazyky a stretávam sa s inteligentnými ľuďmi. Na prehliadky miest primitívi nechodia. A ak už si niekto zaplatí, stáva sa mi partnerom, lebo medzi nami dochádza k dialógu, ktorý ma obohacuje. Stáva sa, že niekto, najmä odborníci na danú oblasť, chce doplniť môj výklad, čo len privítam. Neraz si tieto nové informácie aj poznačím.

Vaše potulky po Košiciach sú zvláštny fenomén – neorientujete sa primárne na turistov, ale na Košičanov a ľudí, ktorí mesto navštívia z okolia.

Najskôr to bola z núdze cnosť. V 90. rokoch bolo v Košiciach tak málo turistov, že sme si museli nájsť inú cieľovú skupinu. Krásne na tom je, ako si mnohí Košičania myslia, že svoje mesto dobre poznajú, a potom na potulkách zistia, že nevedia až tak veľa. Nájdu sa však aj takí, ktorí vedia viac ako ja.

Ako ste Košičanov prilákali, aby chodili na prehliadky vlastného mesta? Bežné to rozhodne nie je.

Na prvú potulku nám prišlo asi 20 ľudí. Na ďalšiu ich už bolo viac a neskôr sme museli pridať ďalšie turnusy. Zrejme sme dobre trafili formu a témy. Chceli sme ľudí dostať tam, kam sa bežne nedostanú. Zároveň sme vedeli, že náš výklad nesmie byť príliš akademický a zdĺhavý s množstvom detailov, ale skôr populárno-náučný.

Čo ak sa potom pri potulke napríklad barokovými Košicami stretnú v publiku laik s odborníkom na barok?

Musíme rozprávať tak, aby obaja odišli spokojní. Je to náročné, ale dá sa to, hoci občas mi niektorí vytknú, že to bolo málo odborné. Snažíme sa ísť zlatou strednou cestou, ktorá je popularizačná, aby neprestali chodiť laici, ktorých je väčšina.

Nesmie chýbať ani humor a trochu šou, celé to musí byť svižné. Ľudia z toho musia mať zážitok. Popritom dbáme na detaily, aby ľudia nestáli dlho na priamom slnku, aby boli otočení tak, že dobre vidia na to, o čom hovoríme, a podobne.

Koľkí ľudia prídu počas víkendu?

Od piatka do nedele takto sprevádzame asi päťsto ľudí, sú však rozdelení do pätnástich turnusov, aby sme sa všade zmestili a aby všetci dobre počuli výklad. Ja robím desať turnusov, kolega ďalších päť. Jeho výhodou je ovládanie maďarčiny, takže dokáže sprevádzať aj návštevníkov z Maďarska.

Vy sprevádzate aj v španielčine, ruštine či angličtine.

To však nie sú domáci, ale turisti, respektíve obchodní cestujúci či ľudia, ktorí pricestovali na rôzne konferencie, firemné stretnutia, prípadne ide o súkromne skupiny. Nejde o klasické potulky, ale o prehliadky, ktoré sú na objednávku.

Prichádzajú aj dôchodcovia z celého Slovenska, v tomto nám výrazne pomohli vlaky zadarmo. Tieto prehliadky sú tematicky zamerané a časovo dlhé presne tak, ako si návštevníci želajú.

Dá sa z toho vyžiť?

Áno, zarába to tak, že vyžijeme a nepotrebujeme ani žiadne granty. Vďaka tomu je nám jedno, kto je primátorom či poslancom, nie sme od nikoho závislí.

Vráťme sa k víkendovým potulkám. Koľko máte tém a rôznych trás?

Približne stovku. Napríklad secesné Košice, barokové, židovské, podzemné, protestantské, románske, Hlavná ulica, pseudoštýly, modernizmus, renesancia a podobne. Na tie chodia primárne Košičania a ľudia z okolia. Turisti či kongresoví návštevníci majú najväčší záujem o základnú prehliadku centra mesta a jeho najväčších atrakcií.

Nestane sa občas, že niekto chce vidieť niečo, na čo nie ste pripravený? Napríklad socialistickú výstavbu košických sídlisk?

Stáva sa to, dokonca si na tom zgustnem. Minule som tu mal taliansku rodinu, ktorá chcela vidieť košickú architektúru 50., 60. a 70. rokov. Vzal som auto a odviezol ju na sídlisko Juh z 50. rokov, na sídlisko Terasa zo 60. rokov a na sídlisko Furča zo 70. rokov. Boli nadšení.

Milan Kolcun. Foto – Miroslav Vacula

Vyštudovali ste jazyky. Ako ste sa stali odborníkom na Košice?

Išlo to postupne. Po základnom kurze som si postupne začal vystrihovať z novin články, kde o histórii Košíc veľmi šťavnato písal bývalý šéf pamiatkarov Jozef Duchoň. Čudoval som sa, koľko zaujímavých vecí nám na kurze nepovedali.

Postupne som sa naučil všetko možné o Hlavnej ulici a bočných uličkách, potom som si začal študovať židovské Košice, aby som o nich mohol rozprávať aspoň hodinu. Čítam veľa odborných kníh, rozprávam sa s pamätníkmi, radím sa s odborníkmi.

Keď potom robím jednu tému desaťkrát za víkend, človeku to už ostane v hlave. Veľakrát aj návštevníkom hovorím, z akej knihy som čerpal a kde si ju môžu prípadne kúpiť. Naopak, občas ma zase doplní poslucháč, lebo má konkrétny zážitok spojený s danou témou.

Tým, že vytiahnete ľudí do ulíc, znamená to aj príjem pre kaviarne, obchodíky či pamätihodnosti. Máte s nimi dohodu o prípadnej provízií?

Takto to nefunguje. Košičanom netreba vysvetľovať, kde je aká kaviareň či obchod. Zahraniční návštevníci zase nemajú dost času, aby sa šli najesť do reštaurácie, ktorú by som im odporučil, lebo majú stravu zabezpečenú v rámci kongresu či firmy. Keby sme počas hodinovej prehliadky strávili pol hodiny na káve, veľa času na výklad by neostalo.

Vezmime si však Dóm svätej Alžbety – vojdeme do interiéru, ale málokto vie, že je tam dvojité točené gotické schodisko, ktoré je zároveň najstaršie na svete. Vtedy sugestívne poviem, že ide o svetovú raritu a kto chce ísť hore, mal by dať príspevok jedno euro na rekonštrukciu dómu. Jasné, že všetci chcú ísť hore a mať nádherný výhľad, a tak prispievajú, čím vlastne finančne pomôžu samotnej pamiatke.

Ako vyzerá typická skupina záujemcov o potulky?

Vždy je v skupine aspoň jeden „vtipálek“, ktorý sa predvádza, okolo neho sú skromnejšie typy, občas sa nájdu ľudia, ktorých to zaujíma menej, podstatné je však jadro, ktoré hltá každé slovo, a prítomný je vždy aj nejaký líder skupiny. So všetkými sa dá pekne pracovať, vďaka čomu vznikajú pekne interakcie. Je to aj o psychológii, jemnom podpichovaní, o humore.

Nie je nuda prevádzať niekoho tisíckrát po tej istej Hlavnej ulici?

Nie, lebo tá ulica sa mení z minúty na minútu. Ideme a zrazu začne hrať pouličný spevák Peťo Lalík, ktorý má hlas ako Miro Žbirka. Zahrá niečo na želanie a ľudia mu už hádžu peniaze, niekedy sa aj roztancujú.

Inokedy sa k nám pridá pripitý človek a komentuje celý môj výklad, potom zase zistím, že sa niečo nové rozkopalo, niečo nové pribudlo, oproti nám zrazu kráča arcibiskup, ktorý sa pristaví a podebatuje. Nikdy to nie je rovnaké, každá prehliadka je neopakovateľná. Mnohokrát som najmä na hradoch a zámkoch zažil verklíkové prehliadky, ktoré ma nudili, a práve takým sa vyhýbame.

Vie prekaziť potulky počasie?

Mne nie, ale vnímam, že ľudia sú už trochu rozmaznaní. Pozrú si predpoveď počasia a zavolajú, že o tri dni má pršať, tak to chcú zrušiť. Vždy im vysvetľujem, že je len málo pravdepodobné, aby bol taký lejak, ktorý by nám to prekazil, nehovoriac o tom, že v danú hodinu

zrejme ani pršať nebude. Obvykle trafím.

Navyše existujú dáždniky a pršiplášte. Ak by nebodaj fakt lialo, vieme spraviť „balkónový“ variant, čiže budeme prechádzať popod balkóny, cez podjazdy a robiť výklad tam, prípadne sa dlhšie zdržíme v podzemnom múzeu. Počasie ľudia zbytočne preceňujú.

Milan Kolcun. Foto – Miroslav Vacula

Povedzme, že do Košíc príde niekto, kto v nich nikdy nebol. Čo si má vybrať?

Základnú prehliadku, teda „basic tour“. Za hodinku a pol prejdeme v centre a v bočných uličkách všetko podstatné, ale kto chce, tomu to vieme predĺžiť aj na štyri hodiny. Zároveň počas prehliadky poskytnem viaceré ďalšie tipy podľa toho, na čo je daný človek zameraný.

Ak príde s rodinou, pošlem ho trebárs do tretej najväčšej zoo v Európe a na detskú železničku, jednu z mála, ktorá sa v Československu zachovala funkčná, a podobne. Ak zistím, že návštevník inklinuje k literatúre, odporučím mu múzeum Sándora Máraia, ak k botanike, pošlem ho k najväčšej zbierke kaktusov v botanickej záhrade a tak ďalej.

Čo ak návštevník čítal množstvo kníh o Košiciach a zaujímajú ho historiky, o ktorých nikdy nepočul?

Toto je častá požiadavka návštevníkov – povedzte nám niečo, čo nik nevie. Ani sčítanejší obvykle netušia o už spomínanom svetovom unikáte, teda dvojitom točitom gotickom schodisku v Dóme svätej Alžbety. Alebo nepoznajú Kaplnku svätého Michala, ktorá je goticky ešte čistejšia ako dóm, navyše má podzemie. Málokto vie, že sa do toho podzemia dá aj ísť. Máme aj podzemné archeologické múzeum, vidieť ho je obrovský zážitok. A rád si s ľuďmi precvičujem aj kritické myslenie, keď miešam pravdu s nepravdou a čakám, či sa niekto ozve.

Napríklad?

Tvrdím im, že skratka KVP (Košický vládny program) znamená Košický vesmírny program, koniec koncov, aj kozmonaut Ivan Bella študoval v Košiciach. S tým, že kozmonauta máme vyobrazeného aj na Dóme svätej Alžbety.

V skutočnosti je to rytier, a tak čakám, či si niekto poriadne obzrie, v čom je oblečený. A máme aj Mys Canaveral – za divadlom máme čosi ako odpaľovacie rampy. A čisto mystifikačne sa vieme porozprávať aj o košickom metre.

Skúsme teda nejakú legendu, ktorá sa v Košiciach udomácnila, hoci nie je pravdivá.

Na štíte meštianskeho domu na Hlavnej ulici číslo 71 je umiestnená socha chlapíka, ktorý bol podľa legendy žobrákom. Žobral vraj celý svoj život, až mal dosť peňazí na výstavbu tohto domu priamo v centre. V skutočnosti sa soška žobráka vybrala z katalógu istého architekta v 19. storočí a voľakedy by sme ju našli aj v Trnave či vo Vysokých Tatrách. Pravda teda býva nudnejšia ako legenda.

Sprievodca musí mať dobrú fyzickú kondíciu. Ako si ju udržiavate?

Všade chodím na bicykli vrátane presunov medzi prehliadkami a potulkami. Na bicykli objavujem aj prípadné nové trasy a občas ho beriem aj na samotnú prehliadku, kde si ho požičiavajú deti i dospelí. Keďže ide o retrobicykel, niektorí sa s ním aj radi fotia. No a kondíciu mi udržiavajú aj samotné prehliadky. Krokomer však nemám, a tak netuším, koľko kilometrov denne nachodím.

Kedy máte dobrý pocit, že všetko klaplo, ako malo?

Endorfíny sa mi vyplavujú prakticky po každej prehliadke. Už po pár minútach vycítim, aké to bude, či bude dobrá atmosféra, a obvykle aj je. Západní turisti sú neraz takí nadšení, že okrem zaplatenia prehliadky mi dajú ešte aj prepitné. Človeka to poteší, lebo vie, že ich zaujal a že oni sami neľutujú.

Zvyknú sprievodcovia sledovať aj sprievodcovské trendy vo svete, učiť sa rôznym fintám od lepších?

Jasné. Najlepší sprievodcovia vo svetových metropolách sprevádzajú akože zadarmo, v rámci takzvaných „free tours“. Na konci je však nutné dať im prepitné. Sú však takí skvelí, vtipní, šarmantní a popritom svižní, presní, pohotoví a neraz aj flirtujúci, že na záver im ho všetci dajú s radosťou. A nie malé. Vždy, keď som vo svete, idem sa pozrieť práve na ich prácu a veľa sa od nich učím.

Hnevalo by vás, ak by niekto z vašich košických kolegov preberal finty a informácie od vás?

Nie, veď sa to aj normálne robí. Aj učiteľia zvyknú chodiť na hospitácie. Jasné, občas som zažil aj sprievodcov, ktorí sa hnevali, ak im niekto prebral niečo z ich umenia, ale je to zbytočné. Každý z nás má svoj štýl.

Napísal som množstvo kníh o Košiciach a na konci jednej som dal detailný návod, ako sprevádzať práve po tomto meste. Kamarát mi na to povedal: nemal si to tam dať, teraz ti klientelu preberú iní. To sa však nedá, nik nedokáže prebrať kompletný súlad obsahu s formou. Prehliadky sa dajú rôzne obohacovať, ale nikdy nie zopakovať.

Milan Kolcun. Foto – Miroslav Vacula

Ako vaše potulky zasiahla pandémia korony?

Bolo to zlé, ale už sme sa zase rozbehli. Navyše leto 2020 medzi dvomi vlnami choroby bolo asi najlepšie doteraz. Ľudia toľko necestovali na dovolenky do zahraničia, uprednostňovali Slovensko a my sme to riadne pocítili. Tržby boli slušné. Neprekážal mi ani lockdown, lebo voľný čas som využil na napísanie ďalšej knihy o Košiciach, kde sú tipy na prechádzky na každý deň v roku.

Dajú sa ešte vaše potulky po Košiciach rozšíriť? Je čo pridávať?

Jasné, máme nové plány. V princípe vždy ukazujeme mesto a vytvárame vzťah ľudí k nemu. Teraz chceme pridať aj Luník IX. Po Slovensku je veľa „odborníkov“ na tú lokalitu, ale málokto tam vôbec bol. Kofkí tušia, že tam máme krásny Kostol zmŕtvychvstalého Krista?

Nejdete na tenkú pôdu? Nebojíte sa obvinenia, že idete robiť atrakciu zo sociálne vylúčených a segregovaných spoločností, teda z biednych?

Naopak, my tam chceme vyzdvihovať pozitíva, o ktorých málokto vie, lebo o tej lokalite kolujú rôzne nezmysly a predsudky. Vedia ľudia v tejto krajine, že na Luníku IX. už dva roky svietia všetky pouličné lampy? Že tá mestská časť je oddĺžená a môže žiadať peniaze cez projekty? Situácia sa tam lepší, ale v bulvárnom podaní médií to akosi zaniká.

Ak sa to dobré uchopí, nemáme sa čoho obávať, spolupracujeme na tom aj s tamojším starostom, s ETP Slovensko, teda s Centrom pre udržateľný rozvoj, s tamojšími saleziánmi aj tamojšou školou. Naším cieľom je, aby sa potulkári s Luníkom IX skamarátili, aby z toho vyšlo zmierenie Košíc a tejto lokality.

Znie to dobre.

Podobné potulky chceme urobiť aj do Bernátoviec, kde funguje farár Peter Gombita s neziskovou organizáciou Oáza. Dlhodobo pracuje s ľuďmi bez domova, sú ich tam stovky, a má výsledky. Keď v zime mrzne, pracovníci Oázy jazdia autom po meste a vyzdvihujú ľudí bez domova, aby sa im nič nestalo.

Chceme preto prepojiť ľudí, ktorí majú domov a chodia na potulky, práve s týmito ľuďmi, aby sa spoznali a zistili, čím sa vzájomne môžu obohatiť, inšpirovať. V žiadnom prípade nechceme ľudí bez domova ukazovať ako atrakciu. Naopak, naším cieľom je búrať bariéry tak, aby to malo pozitívne presahy aj na ich ľudskú dôstojnosť.

Milan Kolcun (1969)

Narodil sa v Košiciach, vyštudoval jazyky na prešovskej Filozofickej fakulte **UPJŠ** v Košiciach. Bol jedným zo študentských lídrov revolúcie v roku 1989 v Prešove. Je spoluautorom každomesačných tematických vychádzok zvaných Potulky mestom Košice, turistickým sprievodcom, autorom 13 kníh (deväť z nich je o Košiciach), od roku 2013 moderuje vlastnú tolčšou Bez šepkára na Malej scéne Štátneho divadla v Košiciach.

Milan Kolcun. Foto –Miroslav Vacula

Autor: Karol Sudor

Víkendový výber: Aj antivaxer sa dá presvedčiť na očkovanie [🔗](#)

📅 30. 7. 2021, 23:00, Zdroj: plus.sme.sk [🔗](#), Vydavateľ: Petit Press, Autor: Michal Deliman, Sentiment: Ambivalentný, Téma: Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, Kľúčové slová: UPJŠ

Užívateľov za deň: 9.8 tis. GRP: 0,22 OTS: 0,00 AVE: 383,42 Eur

Pravidelná dávka víkendového čítania.

Krásny víkend. Na čítanie i inšpiráciu ponúkame rozhovor s psychologičkou o výbušnej téme očkovania, prevedieme vás kultovými koncertmi na garážach, Martin Huba vám čo to prezradí o kultivovanosti a dozviete sa aj o predsudkoch voči ženám farárkam.

Otázka očkovania naozaj nie je o slobode Vladimíra Kurincová Čavojevová. (zdroj: SME/Marko Erd)

Ako psychologička sa venuje nepodloženým presvedčeniam a vždy ju dokáže prekvapiť, aké hlúposti dokážu vzniknúť.

"Napríklad, ako očkovanie akýmsi nedefinovateľným vyžarovaním ovplyvňujú neočkovaných. Aj na Slovensku jedna advokátska kancelária zakázala prístup klientom, ak sú očkovanie," hovorí Vladimíra Kurincová Čavojevová z Ústavu experimentálnej psychológie SAV.

V rozhovore približuje, prečo otázka očkovania tak rozdelila spoločnosť, aké sú dôvody ľudí, ktorí sa nechcú dať zaočkovať, a ako sa dajú presvedčiť, ako sa rozprávať s blízkymi, s ktorými sa človek o očkovanie nezhoduje, aj čo by poradila vláde, aby sa znížilo napätie v spoločnosti.

Underground si musí človek iniciatívne nájsť sám Koncerty na garážach sú fenoménom už skoro tridsať rokov. (zdroj: Martin "Čingies" Niňaj)

Ktovie prečo ich kedysi postavili práve na tomto mieste. Stoja úplne od ruky, naokolo nie je prakticky nič. Dvohrad garáží mal pôvodne slúžiť autám, no za tie roky tu hralo viac kapiel, než tu kedy parkovalo áut.

Garáže pod bratislavským Prístavným mostom fungujú už tretie desaťročie. Koncertovali tu skupiny zo všetkých kontinentov. Na lepších aj priemerných koncertoch. Ale tak to má byť. Šancu dostal každý. Za úpeku, v daždi aj v treskúcej zime. Veď ako stojí na plagátoch: „Akcia sa koná za každého počasia.“

Tu sa nehrá na vyvýšených pódiiach, ktoré robia z hudobníkov polobohov, niet tu vysokých kovových zábran ani ochrankárov. Muzikanti vybiehajú počas hry medzi ľuďmi, hranica medzi interpretmi a divákmi sa takmer stiera.

Za tie roky tu koncertovali legendy scény ako škótski Oi Polloi, anglickí Varukers či poľská Homomilitia, hrala tu punková kapela Blackfire zložená z Indiánov kmeňa Navahov, brazílski, ruskí, fínski, austrálski aj japonskí muzikanti.

Koľko to vlastne za tie roky bolo koncertov? „To nikto nezráta. Boli toho mraky,“ hovorí kronikár nezávisel scény Mišo Kralovič. „Ale isto hovoríme o stovkách koncertov.“

Divadlo Na Korze zrušili za jednu narážku. Dnes je tu devalvácia slova Martin Huba. (zdroj: SME/Jozef Jakubčo)

Sála divadla Aréna sa v stredu 28. júla opäť zmenila na prednáškovú aulu a návštevníkom Detskej univerzity Komenského tentoraz prednášal skutočný pán profesor. Okrem toho známy herec a režisér Martin Huba.

Deťom trpezlivo vysvetľoval, že divadlo kultivuje človeka a musel odpovedať aj na zvedavé otázky. Keď sa ho opýtali, čo by sa stalo, keby neexistovali divadlá, odpovedal im: Ľudia by si ich vymysleli.

Či je presvedčený o sile umenia a či dokáže naozaj divadlo kultivovať ľudí sa dozviete v rozhovore.

Dokázala, že ženské farárky Krista neurážajú Prvá slovenská evanjelická farárka Eva Bancíková. (zdroj: archív rodiny Swanovej)

Pred sedemdesiatimi rokmi, počas teplého letného dňa v júli 1951, sa v Tisovci zišla historicky nevidaná skupina ľudí. Osem mužov a medzi nimi jedna žena sa chystali zavrieť svoje študentské úsilie a podstúpiť ordináciu za kňazov. Hoci vzrastom bola najnižšia, Darina Bancíková medzi nimi aj tak vytŕčala.

Ako prvú ženu na Slovensku ju v ten deň biskup Vladimír Pavol Čobrda ordinoval za farárku.

V Tisovci sa však nestretli všetci absolventi daného ročníka. Ostatných ordinovali v Bratislave, pretože viacerí novokňazi odmietli tento obrad v prítomnosti farárky. Zastávali názor, že ženy do cirkvi nepatria.

Boli to časy, keď niektorí vyššie postavení cirkevníci hovorili, že žena v kostole je jeho znesvätením, iné hlasy zase tvrdili, že ženská farárka je urážkou Krista. Proti ženám v cirkvi sa ozývali dokonca aj iné ženy, často manželky farárov.

Hoci dnes už je postavenie evanjelických farárov s farármi rovnocennejšie než kedysi a na teologických fakultách študuje dokonca viac žien ako mužov, s niektorými predsudkami sa stále stretávajú.

Kultúrny tip na víkend Výstava Hlina a hmyz v košickej botanickej záhrade. (zdroj: Dorota Jedináková)

Na jeseň mal Andrej Dúbravský výstavu v New Yorku, no pre pandémie tam vycestovať nemohol. Potom si chcel oddýchnuť, a tak sa s radosťou pustil do maľovania včiel, ôs, lienok a ďalšieho hmyzu, ktorý ho fascinuje od detstva.

Tieto plátna teraz visia v botanickej záhrade **UPJŠ** v Košiciach. Výstavu s názvom Hlina a hmyz si návštevníci môžu pozrieť v pestovateľskom skleníku, ktorý bežne pre verejnosť nie je otvorený.

V rozhovore hovorí pre SME Dúbravský hovorí o svojej láske aj odpore k hmyzu, o knižke, ktorú k výstave pripravil pre deti, i o tom, čo môže každý urobiť preto, aby hmyz nevyumieral.

Pohľad do dejín Hoci bola cholera v Európe začiatkom 19. storočia novinkou, vrchnosť na ňu vedela zareagovať dobre. Opatrenia boli podobné, ako máme dnes. (zdroj: Múzeum Trebišov)

Epidémie vo väčšej či menšej miere sužovali ľudstvo už pred tisícročiami. Jedna v Európe vypukla aj presne pred 190 rokmi. Vtedy ešte pre starý kontinent nepoznaná cholera zasiahla mnohé krajiny od Ruska až po Britániu.

Na východnom Slovensku však mala špecifický priebeh. V krajine stále vládol feudalizmus, ľud bol chudobný a zákerná choroba všetko ešte zhoršila. Navyše sa medzi obyvateľstvom šírili dezinformácie, ktoré hnev poddaných voči vládnucej vrstve podnecovali ešte viac.

Okolnosti nakoniec viedli k udalostiam, ktoré história pozná ako Východoslovenské roľnícke povstanie. Ohniskom vzbúr sa stal Zemplín v okolí Trebišova, kde sa do povstania zapojilo približne 78 obcí.

Archeologička a historička Nikola Radová a historik Dominik Ferenčík z Múzea a Kultúrneho centra južného Zemplína v Trebišove priblížili, ako sa takmer pred dvoma stovkami rokov proti epidémii bojovalo, prečo matky v Košiciach napadli mestského chirurga či aký mal starosta Nižného Žipova dôvod šíriť správy, ktorým sám neveril.

Recept na víkend Džem z čiernych ríbezlí. (zdroj: Fotolia)

Ak ste doteraz ešte nič nezavárali, tak tento víkend to určite napravte. Môžete začať napríklad s voňavým džemom z čiernych ríbezlí.

Ďakujeme, že ste časť svojho víkendu strávili so SME. Prajeme vám úspešný štart do budúceho týždňa a uvidíme sa opäť v sobotu.

Chcete pravidelne dostávať Víkendový výber e-mailom? Prihláste sa na odber jedným klikom.

Autor: Michal Deliman

Účasť na Medzinárodnej fyzikálnej olympiáde priniesla slovenským reprezentantom štyri bronzové a jednu striebornú medailu

 30. 7. 2021, 14:11, Zdroj: minedu.sk , Sentiment: Pozitívny, Téma: Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, Kľúčové slová: UPJŠ

Užívateľov za deň: 8,9 tis. GRP: 0,20 OTS: 0,00 AVE: 424,04 Eur

Foto: IUVENTA

Dátum: 30.07.2021

Poznáme mená víťazov Medzinárodnej fyzikálnej olympiády - IPhO 2021. Usporiadateľom dištančnej súťaže bola Litva. Slovenské družstvo súťažilo v priestoroch Prírodovedeckej fakulty **UPJŠ** v Košiciach. Účasť družstva SR na 51. ročníku IPhO zabezpečila IUVENTA – Slovenský inštitút mládeže v spolupráci so Slovenskou komisiou Fyzikálnej olympiády.

logo IUVENTA

Súťaže sa zúčastnilo 365 súťažiacich zo 76 krajín. Väčšina krajín bola zastúpená 5-členným družstvom žiakov stredných škôl a dvoch vedúcich. Slovenskú republiku reprezentovali študenti Jozef Csipes, Pavol Šimkovič, Štefan Slavkovský, Adam Džavoronok, Pavol Pivko. Vedúcim delegácie bol prof. Ing. Ivo Čáp, CSc a pedagogickým vedúcim PaedDr. Ľubomír Konrád. Dozerajúcimi boli RNDr. Ľubomír Mucha a RNDr. Tomáš Lučivjanský, PhD.

Organizátori v Litve zabezpečili týždenný program, ktorý pozostával z dvoch súťažných dní a online voľnočasových aktivít. Na súťažiacich čakali zaujímavé, no veľmi náročné súťažné úlohy – dve experimentálne (1. súťažný deň) a tri teoretické (2. súťažný deň). Pre experimentálnu časť súťaže organizátori zaslali pre každého súťažiaceho experimentálne zariadenie, ktoré bolo možné rozbaľiť pod dozorom kamery až deň pred začatím súťaže. Riešenia študentov opravila nezávislá odborná komisia organizátorov i vedúci delegácie. Zosúladenie hodnotenia sa realizovalo formou moderácie za každú úlohu medzi korektormi a vedúcimi družstva.

Napriek tomu, že úlohy boli fyzikálne pomerne náročné a vyžadovali netradičný tvorivý prístup, všetci súťažiaci slovenskej reprezentácie si z IPhO 2021 odniesli cenné medaily. O svojom talente a dobrej odbornej príprave presvedčila slovenská delegácia ziskom jednej striebornej (Jozef Csipes) a štyroch bronzových medailí, čím zaujala umiestnenie v prvej tretine zúčastnených krajín.

Celému súťažnému družstvu a jeho odbornému vedeniu patrí veľká gratulácia. 52. ročník IPhO sa plánuje v Bielorusku a my veríme, že bude pre mladých slovenských fyzikov minimálne tak úspešný ako ročník 2021.

Fakulty a ústavy UPJŠ

Milan Kolcun naučil Košičanov chodiť na platené prehliadky vlastného mesta

31. 7. 2021, 19:56, Zdroj: dennikn.sk, Vydavateľ: N Press, Autor: Karol Sudor, Sentiment: Ambivalentný, Téma: Fakulty a ústavy UPJŠ, Kľúčové slová: Filozofická Fakulta UPJŠ

Užívateľov za deň: 245,4 tis. GRP: 5,45 OTS: 0,05 AVE: 1415,51 Eur

Zarába to tak, že vyžijeme a nepotrebuje granty. Vďaka tomu je nám jedno, kto je primátorom či poslancom, nie sme od nikoho závislí, vraví sprievodca Košicami. S kolegami ponúka už stovku rôznych trás a tém vrátane socialistických sídlisk, pričom stále vymýšľa nové.

Rozhovor v skrátenej podobe vyšiel v júlovom čísle pouličného časopisu Nota Bene .

Čo vám evokuje slovo potulky?

To, že niekam idem, nie však určeným smerom, ale tam, kam ma oči zavedú, kde ma to niečím pritiahne. U mňa to znamená aj to, že idem mimo chodníkov a aspoň trochu nazriem aj do diery v plote či do pootvorených dverí. Ide teda o objavovanie neznámeho v našom okolí, lebo stále sa niečo búra, stavia, skrášľuje, mení, inde zase chátra. Výsledkom neraz býva láska k danému prostrediu, ktorá prináša chuť vrátiť sa tam.

Kedy ste začali s vlastnými potulkami?

Na strednej škole. Keď som mal možnosť brigádovať, vždy som sa snažil vycestovať čo najďalej od domova, napríklad do Karlových Varov či do Nemecka. Po práci a cez víkendy sme spoznávali okolie, či už stopom, alebo vlakmi.

Ako ste prišli na to, že z potuliek by sa dal vytvoriť regulárny biznis?

Začali sme pred 18 rokmi. Najskôr som však narazil na sprievodcovský kurz po Košiciach. Šlo o dosť dobre platenú brigádu, v 90. rokoch som dostával 200 korún za deň. Bolo to skvelé – bol som na čerstvom vzduchu, pýšil som sa svojím mestom a ešte mi aj platili.

Tešilo ma, že si precvičujem cudzie jazyky a stretávam sa s inteligentnými ľuďmi. Na prehliadky miest primitívi nechodia. Ak už si niekto zaplatí, stáva sa mi partnerom, lebo medzi nami dochádza k dialógu, ktorý ma obohacuje. Stáva sa, že niekto, najmä odborníci na danú oblasť, chce doplniť môj výklad, čo len privítam. Neraz si tieto nové informácie aj poznačím.

Vaše potulky po Košiciach sú zvláštny fenomén – neorientujete sa primárne na turistov, ale na Košičanov a ľudí, ktorí mesto navštívia z okolia.

Najskôr to bola z núdze nosť. V 90. rokoch bolo v Košiciach tak málo turistov, že sme si museli nájsť inú cieľovú skupinu. Krásne na tom je, ako si mnohí Košičania myslia, že svoje mesto dobre poznajú, a potom na potulkách zistia, že nevedia až tak veľa. Nájdu sa však aj takí, ktorí vedia viac ako ja.

Ako ste Košičanov prilákali, aby chodili na prehliadky vlastného mesta? Bežné to rozhodne nie je.

Na prvú potulku nám prišlo asi 20 ľudí. Na ďalšiu ich už bolo viac a neskôr sme museli pridať ďalšie turnusy. Zrejme sme dobre trafili formu a témy. Chceli sme ľudí dostať tam, kam sa bežne nedostanú. Zároveň sme vedeli, že náš výklad nesmie byť príliš akademický a zdĺhavý s množstvom detailov, ale skôr populárno-náučný.

Čo ak sa potom pri potulke napríklad barokovými Košicami stretnú v publiku laik s odborníkom na barok?

Musíme rozprávať tak, aby obaja odišli spokojní. Je to náročné, ale dá sa to, hoci občas mi niektorí vytknú, že to bolo málo odborné. Snažíme sa ísť zlatou strednou cestou, ktorá je popularizačná, aby neprestali chodiť laici, ktorých je väčšina.

Nesmie chýbať ani humor a trochu šou, celé to musí byť svižné. Ľudia z toho musia mať zážitok. Popritom dbáme na detaily, aby ľudia nestáli dlho na priamom slnku, aby boli otočení tak, že dobre vidia na to, o čom hovoríme, a podobne.

Koľkí ľudia prídu počas víkendu?

Od piatka do nedele takto sprevádzame asi päťsto ľudí, sú však rozdelení do pätnástich turnusov, aby sme sa všade zmestili a aby všetci dobre počuli výklad. Ja robím desať turnusov, kolega ďalších päť. Jeho výhodou je ovládanie maďarčiny, takže dokáže sprevádzať aj návštevníkov z Maďarska.

Vy sprevádzate aj v španielčine, ruštine či angličtine.

To však nie sú domáci, ale turisti, respektíve obchodní cestujúci či ľudia, ktorí pricestovali na rôzne konferencie, firemné stretnutia, prípadne ide o súkromne skupiny. Nejde o klasické potulky, ale o prehliadky, ktoré sú na objednávku.

Prichádzajú aj dôchodcovia z celého Slovenska, v tomto nám výrazne pomohli vlaky zadarmo. Tieto prehliadky sú tematicky zamerané a časovo dlhé presne tak, ako si návštevníci želajú.

Dá sa z toho vyžiť?

Áno, zarába to tak, že vyžijeme a nepotrebujeme ani žiadne granty. Vďaka tomu je nám jedno, kto je primátorom či poslancom, nie sme od nikoho závislí.

Vráťme sa k víkendovým potulkám. Koľko máte tém a rôznych trás?

Približne stovku. Napríklad secesné Košice, barokové, židovské, podzemné, protestantské, románske, Hlavná ulica, pseudoštýly, modernizmus, renesancia a podobne. Na tie chodia primárne Košičania a ľudia z okolia. Turisti či kongresoví návštevníci majú najväčší záujem o základnú prehliadku centra mesta a jeho najväčších atrakcií.

Nestane sa občas, že niekto chce vidieť niečo, na čo nie ste pripravený? Napríklad socialistickú výstavbu košických sídlisk?

Stáva sa to, dokonca si na tom zgustnem. Minule som tu mal taliansku rodinu, ktorá chcela vidieť košickú architektúru 50., 60. a 70. rokov. Vzal som auto a odviezol ju na sídlisko Juh z 50. rokov, na sídlisko Terasa zo 60. rokov a na sídlisko Furča zo 70. rokov. Boli nadšení.

Milan Kolcun. Foto – Miroslav Vacula

Vyštudovali ste jazyky. Ako ste sa stali odborníkom na Košice?

Išlo to postupne. Po základnom kurze som si postupne začal vystrihovať z novin články, kde o histórii Košíc veľmi šťavnato písal bývalý šéf pamiatkarov Jozef Duchoň. Čudoval som sa, koľko zaujímavých vecí nám na kurze nepovedali.

Postupne som sa naučil všetko možné o Hlavnej ulici a bočných uličkách, potom som si začal študovať židovské Košice, aby som o nich mohol rozprávať aspoň hodinu. Čítam veľa odborných kníh, rozprávam sa s pamätníkmi, radím sa s odborníkmi.

Keď potom robím jednu tému desaťkrát za víkend, človeku to už ostane v hlave. Veľakrát aj návštevníkom hovorím, z akej knihy som čerpal a kde si ju môžu prípadne kúpiť. Naopak, občas ma zase doplní poslucháč, lebo má konkrétny zážitok spojený s danou témou.

Tým, že vytiahnete ľudí do ulíc, znamená to aj príjem pre kaviarne, obchodíky či pamätihodnosti. Máte s nimi dohodu o prípadnej provízií?

Takto to nefunguje. Košičanom netreba vysvetľovať, kde je aká kaviareň či obchod. Zahraniční návštevníci zase nemajú dost času, aby sa šli najesť do reštaurácie, ktorú by som im odporučil, lebo majú stravu zabezpečenú v rámci kongresu či firmy. Keby sme počas hodinovej prehliadky strávili pol hodiny na káve, veľa času na výklad by neostalo.

Vezmime si však Dóm svätej Alžbety – vojdeme do interiéru, ale málokto vie, že je tam dvojité točené gotické schodisko, ktoré je zároveň najstaršie na svete. Vtedy sugestívne poviem, že ide o svetovú raritu a kto chce ísť hore, mal by dať príspevok jedno euro na rekonštrukciu dómu. Jasné, že všetci chcú ísť hore a mať nádherný výhľad, a tak prispievajú, čím vlastne finančne pomôžu samotnej pamiatke.

Ako vyzerá typická skupina záujemcov o potulky?

Vždy je v skupine aspoň jeden „vtipálek“, ktorý sa predvádza, okolo neho sú skromnejšie typy, občas sa nájdu ľudia, ktorých to zaujíma menej, podstatné je však jadro, ktoré hltá každé slovo, a prítomný je vždy aj nejaký líder skupiny. So všetkými sa dá pekne pracovať, vďaka čomu vznikajú pekne interakcie. Je to aj o psychológii, jemnom podpichovaní, o humore.

Nie je nuda prevádzať niekoho tisíckrát po tej istej Hlavnej ulici?

Nie, lebo tá ulica sa mení z minúty na minútu. Ideme a zrazu začne hrať pouličný spevák Peťo Lalík, ktorý má hlas ako Miro Žbirka. Zahrá niečo na želanie a ľudia mu už hádžu peniaze, niekedy sa aj roztancujú.

Inokedy sa k nám pridá pripitý človek a komentuje celý môj výklad, potom zase zistím, že sa niečo nové rozkopalo, niečo nové pribudlo, oproti nám zrazu kráča arcibiskup, ktorý sa pristaví a podebatuje. Nikdy to nie je rovnaké, každá prehliadka je neopakovateľná. Mnohokrát som najmä na hradoch a zámkoch zažil verklíkové prehliadky, ktoré ma nudili, a práve takým sa vyhýbame.

Vie prekaziť potulky počasie?

Mne nie, ale vnímam, že ľudia sú už trochu rozmaznaní. Pozrú si predpoveď počasia a zavolajú, že o tri dni má pršať, tak to chcú zrušiť. Vždy im vysvetľujem, že je len málo pravdepodobné, aby bol taký lejak, ktorý by nám to prekazil, nehovoriac o tom, že v danú hodinu

zrejme ani pršať nebude. Obvykle trafím.

Navyše existujú dáždnyky **a** pršiplášte. Ak by nebodaj fakt lialo, vieme spraviť „balkónový“ variant, čiže budeme prechádzať popod balkóny, cez podjazdy **a** robíť výklad tam, prípadne sa dlhšie zdržíme v podzemnom múzeu. Počasie ľudia zbytočne preceňujú.

Milan Kolcun. Foto – Miroslav Vacula

Povedzme, že do Košíc príde niekto, kto v nich nikdy nebol. Čo si má vybrať?

Základnú prehliadku, teda „basic tour“. Za hodinku **a** pol prejdeme v centre **a** v bočných uličkách všetko podstatné, ale kto chce, tomu to vieme predĺžiť aj na štyri hodiny. Zároveň počas prehliadky poskytnem viaceré ďalšie typy podľa toho, na čo je daný človek zameraný.

Ak príde s rodinou, pošlem ho trebárs do tretej najväčšej zoo v Európe **a** na detskú železničku, jednu z mála, ktorá sa v Československu zachovala funkčná, **a** podobne. Ak zistím, že návštevník inklinuje k literatúre, odporučím mu múzeum Sándora Máraia, ak k botanike, pošlem ho k najväčšej zbierke kaktusov v botanickej záhrade **a** tak ďalej.

Čo ak návštevník čítal množstvo kníh o Košiciach **a** zaujímajú ho historiky, o ktorých nikdy nepočul?

Toto je častá požiadavka návštevníkov – povedzte nám niečo, čo nik nevie. Ani sčítanejší obvykle netušia o už spomínanom svetovom unikáte, teda dvojitom točitom gotickom schodisku v Dóme svätej Alžbety. Alebo nepoznajú Kaplnku svätého Michala, ktorá je goticky ešte čistejšia ako dóm, navyše má podzemie. Málokto vie, že sa do toho podzemia dá aj ísť. Máme aj podzemné archeologické múzeum, vidieť ho je obrovský zážitok. **A** rád si s ľuďmi precvičujem aj kritické myslenie, keď miešam pravdu s nepravdou **a** čakám, či sa niekto ozve.

Napríklad?

Tvrdím im, že skratka KVP (Košický vládny program) znamená Košický vesmírny program, koniec koncov, aj kozmonaut Ivan Bella študoval v Košiciach. S tým, že kozmonauta máme vyobrazeného aj na Dóme svätej Alžbety.

V skutočnosti je to rytier, **a** tak čakám, či si niekto poriadne obzrie, v čom je oblečený. **A** máme aj Mys Canaveral – za divadlom máme čosi ako odpaľovacie rampy. **A** čisto mystifikačne sa vieme porozprávať aj o košickom metre.

Skúsme teda nejakú legendu, ktorá sa v Košiciach udomácnila, hoci nie je pravdivá.

Na štíte meštianskeho domu na Hlavnej ulici číslo 71 je umiestnená socha chlapíka, ktorý bol podľa legendy žobrákom. Žobral vraj celý svoj život, až mal dosť peňazí na výstavbu tohto domu priamo v centre. V skutočnosti sa soška žobráka vybrala z katalógu istého architekta v 19. storočí **a** voľakedy by sme ju našli aj v Trnave či vo Vysokých Tatrách. Pravda teda býva nudnejšia ako legenda.

Sprievodca musí mať dobrú fyzickú kondíciu. Ako si ju udržiavate?

Všade chodím na bicykli vrátane presunov medzi prehliadkami **a** potulkami. Na bicykli objavujem aj prípadné nové trasy **a** občas ho beriem aj na samotnú prehliadku, kde si ho požičiavajú deti i dospelí. Keďže ide o retrobicykel, niektorí sa s ním aj radi fotia. No **a** kondíciu mi udržiavajú aj samotné prehliadky. Krokomer však nemám, **a** tak netuším, koľko kilometrov denne nachodím.

Kedy máte dobrý pocit, že všetko klaplo, ako malo?

Endorfíny sa mi vyplavujú prakticky po každej prehliadke. Už po pár minútach vycítim, aké to bude, či bude dobrá atmosféra, **a** obvykle aj je. Západní turisti sú neraz takí nadšení, že okrem zaplatenia prehliadky mi dajú ešte aj prepitné. Človeka to poteší, lebo vie, že ich zaujal **a** že oni sami nefutujú.

Zvyknú sprievodcovia sledovať aj sprievodcovské trendy vo svete, učíť sa rôznym fintám od lepších?

Jasné. Najlepší sprievodcovia vo svetových metropolách sprevádzajú akože zadarmo, v rámci takzvaných „free tours“. Na konci je však nutné dať im prepitné. Sú však takí skvelí, vtipní, šarmantní **a** popritom svižní, presní, pohotoví **a** neraz aj flirtujúci, že na záver im ho všetci dajú s radosťou. **A** nie malé. Vždy, keď som vo svete, idem sa pozrieť práve na ich prácu **a** veľa sa od nich učím.

Hnevalo by vás, ak by niekto z vašich košických kolegov preberal finty **a** informácie od vás?

Nie, veď sa to aj normálne robí. Aj učiteľia zvyknú chodiť na hospitácie. Jasné, občas som zažil aj sprievodcov, ktorí sa hnevali, ak im niekto prebral niečo z ich umenia, ale je to zbytočné. Každý z nás má svoj štýl.

Napísal som množstvo kníh o Košiciach **a** na konci jednej som dal detailný návod, ako sprevádzať práve po tomto meste. Kamarát mi na to povedal: nemal si to tam dať, teraz ti klientelu preberú iní. To sa však nedá, nik nedokáže prebrať kompletný súlad obsahu s formou. Prehliadky sa dajú rôzne obohacovať, ale nikdy nie zopakovať.

Milan Kolcun. Foto – Miroslav Vacula

Ako vaše potulky zasiahla pandémia korony?

Bolo to zlé, ale už sme sa zase rozbehli. Navyše leto 2020 medzi dvomi vlnami choroby bolo asi najlepšie doteraz. Ľudia toľko necestovali na dovolenky do zahraničia, uprednostňovali Slovensko **a** my sme to riadne pocítili. Tržby boli slušné. Neprekážal mi ani lockdown, lebo voľný čas som využil na napísanie ďalšej knihy o Košiciach, kde sú tipy na prechádzky na každý deň v roku.

Dajú sa ešte vaše potulky po Košiciach rozšíriť? Je čo pridávať?

Jasné, máme nové plány. V princípe vždy ukazujeme mesto **a** vytvárame vzťah ľudí k nemu. Teraz chceme pridať aj Luník IX. Po Slovensku je veľa „odborníkov“ na tú lokalitu, ale málokto tam vôbec bol. Kofkí tušia, že tam máme krásny Kostol zmŕtvychvstalého Krista?

Nejdete na tenkú pôdu? Nebojíte sa obvinenia, že idete robiť atrakciu zo sociálne vylúčených **a** segregovaných spoločenstiev, teda z biednych?

Naopak, my tam chceme vyzdvihovať pozítiva, o ktorých málokto vie, lebo o tej lokalite kolujú rôzne nezmysly **a** predsudky. Vedia ľudia v tejto krajine, že na Luníku IX. už dva roky svietia všetky pouličné lampy? Že tá mestská časť je oddľžená **a** môže žiadať peniaze cez projekty? Situácia sa tam lepší, ale v bulvárnem podaní médií to akosi zaniká.

Ak sa to dobré uchopí, nemáme sa čoho obávať, spolupracujeme na tom aj s tamojším starostom, s ETP Slovensko, teda s Centrom **pre** udržateľný rozvoj, s tamojšími saleziánmi aj tamojšou školou. Naším cieľom je, aby sa potulkári s Luníkom IX skamarátili, aby z toho vyšlo zmierenie Košíc **a** tejto lokality.

Znie to dobre.

Podobné potulky chceme urobiť aj do Bernátoviec, kde funguje farár Peter Gombita s neziskovou organizáciou Oáza. Dlhodobo pracuje s ľuďmi bez domova, sú ich tam stovky, **a** má výsledky. Keď v zime mrzne, pracovníci Oázy jazdia autom po meste **a** vyzdvihujú ľudí bez domova, aby sa im nič nestalo.

Chceme preto prepojiť ľudí, ktorí majú domov **a** chodia na potulky, práve s týmito ľuďmi, aby sa spoznali **a** zistili, čím sa vzájomne môžu obohatiť, inšpirovať. V žiadnom prípade nechceme ľudí bez domova ukazovať ako atrakciu. Naopak, naším cieľom je búrať bariéry tak, aby to malo pozitívne presahy aj na ich ľudskú dôstojnosť.

Milan Kolcun (1969)

Narodil sa v Košiciach, vyštudoval jazyky na prešovskej **Filozofickej fakulte UPJŠ** v Košiciach. Bol jedným zo študentských lídrov revolúcie v roku 1989 v Prešove. Je spoluautorom každomesačných tematických vychádzok zvaných Potulky mestom Košice, turistickým sprievodcom, autorom 13 kníh (deväť z nich je o Košiciach), od roku 2013 moderuje vlastnú tolčšou Bez šepkára na Malej scéne Štátneho divadla v Košiciach.

Milan Kolcun. Foto –Miroslav Vacula

Autor: Karol Sudor

Novelou zák. č. 355/2007 Z. z. zaviedla NR apartheid, segregáciu a diskrimináciu ľudí

31. 7. 2021, 17:00, Zdroj: zemavek.sk, Autor: Adriana Krajníková, Sentiment: Pozitívny, Téma: Fakulty a ústavy UPJŠ, Kľúčové slová: Právnická fakulta UPJŠ

Užívateľov za deň: 9,2 tis. GRP: 0,20 OTS: 0,00 AVE: 406,42 Eur

Novelou zák. č. 355/2007 Z. z. zaviedla NR apartheid, segregáciu a diskrimináciu ľudí

· Čas čítania: 12 min.

OČKOVANIE JE PREDLŽENÁ RUKA RÚŠOK NA DÝCHACIE ORGÁNY...

Národná rada Slovenskej republiky prijala hlúpu a zbytočnú novelu zákona, ktorou zaviedla apartheid, segregáciu a diskrimináciu ľudí podľa očkovania, testovania a prekonania ochorenia Covid-19.

Hlúpu preto, že všetky opatrenia podľa § 48 ods. 1, ods. 4 Zák. č. 355/2007 Z. z. nie sú de iure regulácie v krízovej situácii, ale mimo nej, v prvom stupni ohrozenia verejného zdravia a nemajú povahu všeobecne záväzného právneho predpisu.

Zbytočnú preto, že „očkovacie“ ustanovenie podľa § 48 ods. 4 písm. z) cit. zákona je v rozpore s Nariadením Európskeho parlamentu a Rady EÚ 2021/953 zo 14. júna 2021 a náš zákon je týmto tu právne irelevantný.

Proti § 48 ods. 4 písm. z) Zák. č. 355/2007 Z. z. sa dá brániť poukazom na označené nariadenie EÚ, ktoré je s poukazom na čl. 7 ods. 2 Ústavy SR nadradené nad uvedené „očkovacie“ ustanovenie. (K tomuto viacej nižšie...)

Takže nepomohla lotéria ani manipulácia..., a tak to schválili ako ustanovenie zákona. A dostali sa do rozporu s Nariadením Európskeho parlamentu a Rady EÚ. Nielen hlúpe a zbytočné, ale aj trápne amatérske! A najmä súce na ŽALOBY pred slovenský aj medzinárodný súd!

PRIJATÁ NOVELA ZÁKONA:

§ 48 ods. 4 Zák. č. 355/2007 Z. z.: Úrad verejného zdravotníctva alebo regionálny úrad verejného zdravotníctva pri ohrození verejného zdravia nariaďuje opatrenia, ktorými sú z): dočasné podmieňovanie vstupu do prevádzkových priestorov zariadení, v ktorých dochádza k zhromažďovaniu osôb a vstupu na hromadné podujatia preukázaním sa vstupujúcich osôb potvrdením o absolvovaní očkovania proti ochoreniu COVID-19, alebo potvrdením o prekonaní ochorenia COVID-19 alebo potvrdením o negatívnom výsledku testu na ochorenie COVID-19; potvrdenie, ktorým sa osoba preukazuje musí byť platné v zmysle nariadeného opatrenia,

aa): ďalšie nevyhnutné opatrenia na ochranu verejného zdravia, ktorými môže zakázať alebo nariadiť ďalšie činnosti v nevyhnutnom rozsahu a na nevyhnutný čas.

V prvom rade na zopakovanie:

OTÁZKA:

Je „vyhláška na nariadenie opatrení“ ÚRADU VEREJNÉHO ZDRAVOTNÍCTVA podľa § 59b Zák. č. 355/2015 Z.z. (vôbec) vyhláškou ?

ODPOVEĎ: NIE.

Právny akt Úradu verejného zdravotníctva podľa § 59b Zák. č. 355/2007 Z. z. NIE JE VYHLÁŠKOU!

Je vydaný na základe kompetenčného ustanovenia § 5 ods. 4 písm. k) citovaného zákona, teda priamo na základe zákona pri plnení úloh správneho orgánu, nie na základe splnomocnenia zákona (čl. 123 Ústavy SR), čo nutne vyžaduje právny akt, ktorý chce byť vyhláškou.

Nález Ústavného súdu SR zo dňa 27.2.1997, sp. zn. PL. ÚS 7/96: „Výkonná moc sa môže uplatniť normatívnou činnosťou podľa čl. 120 ústavy alebo podľa čl. 123 ústavy“.

Čl. 120 sa týka nariadení vlády.

Čl. 123 sa týka vyhlášok (vykonávacích právnych predpisov).

Čl. 123 Ústavy: Ministerstvá a iné orgány štátnej správy na základe zákonov a v ich medziach môžu vydávať všeobecne záväzné právne predpisy, ak sú na to splnomocnené zákonom. Tieto všeobecne záväzné právne predpisy sa vyhlasujú spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

§ 5 ods. 2 Zák. č. 400/2015 Z.z.: Ak návrh zákona predpokladá vydanie vykonávacieho právneho predpisu, musí obsahovať splnomocnenie na jeho vydanie; to neplatí, ak vykonávacím právnym predpisom je nariadenie vlády. Splnomocňovacie ustanovenie sa musí formulovať tak, aby z jeho znenia jednoznačne vyplývalo, kto je splnomocnený na vydanie vykonávacieho právneho predpisu, aké skutočnosti a v akom rozsahu sa majú v ňom upraviť, pričom sa dbá na zabezpečenie súladu vykonávacieho právneho predpisu so

zákonom. Ak sa predpokladá vydať na vykonanie zákona nariadenie vlády, možno to v návrhu zákona výslovne uviesť.

Vyhláška, inak povedané všeobecne záväzný vykonávací právny predpis, môže byť vydaná iba podľa čl. 123 Ústavy, teda na základe splnomocňovacieho ustanovenia zákona, v danom prípade Zákona č. 355/2007 Z. z. o ochrane verejného zdravia.

Úrad verejného zdravotníctva nemá splnomocnenie na vydanie vykonávacích právnych predpisov, také splnomocnenie má iba ministerstvo zdravotníctva v § 62 cit. zákona.

Právne akty Úradu verejného zdravotníctva podľa § 59b Zák. č. 355/2007 Z. z. sú vydané na základe kompetenčného ustanovenia § 5 ods. 4 cit. zákona, nie na základe splnomocnenia zákona, **a** preto NIE SÚ VYHLÁŠKOU (čl. 123 Ústavy SR, § 5 ods. 2 Zák. č. 400/2015 Z. z.)! To je ústavný príkaz!

Ďalším ústavným príkazom je vyhlásenie vyhlášky v Zbierke zákonov SR (čl. 123 Ústavy SR, § 19 ods. 1, ods. 2 Zák. č. 400/2015 Z. z.), čo pseudo-vyhláška podľa § 59b cit. zákona NIE JE takto vyhlásená.

Naopak, táto pseudo-vyhláška je v priamom rozpore s Legislatívnymi pravidlami vlády Slovenskej republiky, Príloha č. 1, bod 17, kde sa hovorí: Právne predpisy vydávané ústrednými orgánmi štátnej správy, ktoré sa majú vyhlásiť v Zbierke zákonov, sa označujú názvom „vyhláška“ alebo „opatrenie“; toto označenie nemožno použiť na predpisy, ktoré nemajú všeobecnú záväznosť. Vyhláška sa vyhlasuje uverejnením jej úplného znenia v zbierke zákonov. Opatrenie sa vyhlasuje uverejnením oznámenia o jeho vydaní v zbierke zákonov, ak zákon neustanoví, že sa vyhlasuje uverejnením jeho úplného znenia.

Ide tu o hrubé zneužívanie označenia iného právneho aktu, než o aký skutočne ide, za účelom vytvárania dojmu všeobecnej záväznosti aktu, ktorý nemá de iure túto silu ZÁKONA, pretože iným aktom sa segregácia, diskriminácia **a** apartheid nedá zaviesť. Bolo by to legislatívne náročné! **A** tak sa všetko deje cez Zákon č. 355/2007 Z. z., kde stačí jeden človek, hlavný hygienik... „Chybička krásy“ je v tom, že jeho akty podľa § 5 ods. 4, § 59b cit. zákona nie sú všeobecne záväzné právne predpisy, aj keď sa tak v odseku 2, 3 listivo nazývajú.

Na Slovensku ešte platí princíp zvrchovanosti Ústavy **a** čl. 123 Ústavy SR je nadradený nad § 59b ods. 2, ods. 3 Zák. č. 355/2007 Z. z.

Tento podvod s označením nie všeobecne záväzného opatrenia za všeobecne záväzné vyhlášky sa udial minulého roku cez novelu uvedeného zákona slovenským parlamentom dňa 14.10.2020. Treba si pozrieť, kto za to hlasoval (rovnako, ako kto hlasoval za dnešný apartheid!). Novela nadobudla účinnosť dňa 15.10.2020 **a** odvtedy tu máme pseudo-vyhlášky, ktoré „všeobecne“ terorizujú celé Slovensko od rúšok cez testy až po vakcíny...

Túto nezákonnosť už „iba“ ďalej zneužíva hlavný hygienik **a** s uzrozumením nezákonného konania chrlí tieto pseudo-vyhlášky...

No **a** v nedeľu k tomu príkvitlo očkovacie ustanovenie. **A** dostalo sa do rozporu s Európou! **A** tiež s celou štruktúrou vnútroštátnych právnych predpisov.

Na Slovensku doslova zakvitol právne **a** eticky ZVRÁTENÝ STAV !!!!

Právne akty Úradu verejného zdravotníctva podľa § 59b Zák. č. 355/2007 Z. z. nazývané „vyhláška“ NIE SÚ VYHLÁŠKOU podľa § 1 ods. 1 Zák. č. 400/2015 Z. z.!

OTÁZKA:

Je „vyhláška na nariadenie opatrení“ ÚRADU VEREJNÉHO ZDRAVOTNÍCTVA podľa § 59b Zák. č. 355/2015 Z.z. všeobecne záväznou?

ODPOVEĎ: NIE.

Právne akty vydané na základe kompetenčného ustanovenia nie sú všeobecne záväzné právne predpisy.

Všeobecne záväzné právne predpisy musia byť vydané na základe osobitného splnomocnenia **a** uverejnené v Zbierke zákonov (čl. 123 Ústavy SR). Až dňom vyhlásenia v zbierke sa stávajú platné, potom účinné **a** až takto sa stávajú záväzné.

§ 19 Zák. č. 400/2015 Z.z.: Platnosť, účinnosť **a** záväznosť

ods. 1: Právne predpisy nadobúdajú platnosť dňom ich vyhlásenia v zbierke zákonov.

ods. 2: Právne predpisy nadobúdajú účinnosť pätnástym dňom po ich vyhlásení v zbierke zákonov, ak nie je v nich ustanovený neskorší deň nadobudnutia účinnosti. Ak je to odôvodnené naliehavým všeobecným záujmom, môže sa v právnom predpise výnimočne ustanoviť skorší začiatok jeho účinnosti, najskôr však dňom vyhlásenia v zbierke zákonov.

Preto § 59b ods. 2 Zák. č. 355/2007 Z. z., že na všeobecne záväzné právne predpisy vydávané úradom verejného zdravotníctva sa nevzťahuje Zákona č. 400/2015 Z. z. o tvorbe právnych predpisov, a ods. 3 Zák. č. 355/2007 Z.z., že všeobecne záväzný právny predpis úradu verejného zdravotníctva a regionálneho úradu verejného zdravotníctva vydávaný podľa odseku 1 sa označuje názvom vyhláška a nadobúda platnosť dňom vyhlásenia vo Vestníku vlády Slovenskej republiky, vyvoláva (vo mne) legitímnu otázku, kedy a akým zákazom sa tento akt, už ako hotová vec konštatovaný bez postupu jeho tvorby podľa Zákona č. 400/2015 Z. z. o tvorbe právnych predpisov ako „všeobecne záväzný právny predpis“, stal vlastne všeobecne záväzným právnym predpisom?! Ako to huncút akt urobil, že bez predpísanej legislatívnej tvorby sa zrazu „ocitol“ ako všeobecne záväzný právny predpis? Odkiaľ prišiel všeobecne záväzný, keď cez zbierku neprešiel?! To „hlava nebere“.

V skutočnosti je postup taký, že najprv sa akt na základe splnomocnenia zákona daného príslušnému orgánu označí za jeho vyhlášku, potom akt prejde legislatívnou tvorbou podľa Zákona č. 400/2015 Z. z. a Legislatívnych pravidiel vlády (naplní sa obsahom podľa striktné určených postupov od jazyka, cez systematiku a pod.), potom sa vyhlási v Zbierke zákonov, čím sa stane platným -> následne alebo zároveň s tým účinným a -> splnením oboch týchto krokov sa stáva VŠEOBECNE ZÁVÄZNÝM PRÁVNÝM PREDPISOM.

Pseudo-vyhlášky podľa § 59b nie sú tvorené podľa Zákona č. 400/2015 Z. z., ktoré upravuje postup splnomocnenia a vyhlasovania v Zbierke zákonov (majú ho z tvorby priamo vylúčený v tomto ustanovení), ale podľa kompetenčného ustanovenia § 5 ods. 4 Zákona č. 355/2007 Z. z., čím nejde o všeobecne záväzný právny predpis a preto nie je vyhlásený ani v Zbierke zákonov SR.

Iba to, čo je vyhlásené a publikované v Zbierke zákonov je všeobecne záväzný právny predpis (čl. 123 Ústavy SR, §19 ods. 1, ods. 2 Zákona č. 400/2015 Z. z.)

A teraz sa pozrite na to, čo sa v skutočnosti deje: Na základe aktov, ktoré nie sú de iure vyhlášky a nemajú žiadnu záväznosť pre občanov, sú aj násilím, zatváraním do policajných ciel, vyhadzovaním z práce, nevpustením do škôl, nevpustením do obchodov, do zdravotných zariadení a pod. vynucované povinnosti ako prekrytie dýchacích orgánov, odber biologického materiálu, očkovanie, a dnes je tu na ich základe, na základe NIČOHO, apartheid.

OTÁZKA:

Musím rešpektovať „vyhlášku na nariadenie opatrení“ ÚRADU VEREJNÉHO ZDRAVOTNÍCTVA podľa § 59b Zák. č. 355/2015 Z. z.?

ODPOVEĎ: NIE.

15 Zák. č. 400/2015 Z.z. o všetkom, čo bolo v zbierke zákonov vyhlásené, sa má za to, že dňom vyhlásenia sa stalo známym každému, koho sa to týka.

To znamená, že iba to čo je v Zbierke zákonov sa prezumuje (predpokladá), že je známe každému. To ostatné, čo je na úradnej tabuli orgánu, alebo vo Vestníku vlády poznať nemusíte, nieto ešte plniť a rešpektovať.

OTÁZKA:

Môže ustanovenie § 48 ods. 4 písm. z) Zák. č. 355/2007 Z. z. podmieniť vstup osôb niekam potvrdením o absolvovaní očkovania proti ochoreniu COVID-19, alebo potvrdením o prekonaní ochorenia COVID-19 alebo potvrdením o negatívnom výsledku testu na ochorenie COVID-19 ?

ODPOVEĎ: NIE

A táto otázka už súvisí s právom Európskej únie.

Zo znenia citovaného ustanovenia § 48 ods. 4 písm. z) vyplýva, že podmienka ide zjavne nad rámec Ústavy SR a právnych predpisov EÚ.

V prom rada treba vychádzať z nasledujúceho:

Čl. 7 ods. 2 druhá veta Ústavy: Právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky.

Čl. 52 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie: Akékoľvek obmedzenie výkonu práv a slobôd uznaných v tejto charte musí byť ustanovené zákonom a rešpektovať podstatu týchto práv a slobôd. Za predpokladu dodržiavania zásady proporcionality možno tieto práva a slobody obmedziť len vtedy, ak je to nevyhnutné a skutočne to zodpovedá cieľom všeobecného záujmu, ktoré sú uznané Úniou, alebo ak je to potrebné na ochranu práv a slobôd iných.

Čl. 2 ods. 3 Protokolu č. 4 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd: Žiadne obmedzenia (slobody pohybu a pobytu) sa nemôžu uvaliť na výkon týchto práv okrem tých, ktoré ustanovuje zákon a sú nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej

bezpečnosti, verejnej bezpečnosti, udržania verejného poriadku, predchádzania zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky alebo ochrany práv **a** slobôd iných.

To znamená, že žiadne obmedzenia (vstupu niekam potvrdením o očkovaní, testovaní alebo prekonaní ochorenia COVID-19) sa nemôžu uvaliť na slobodu pohybu **a** pobytu okrem tých, ktoré ustanovuje zákon.

Žiaden zákon neustanovuje povinnosť očkovania ani testovania na ochorenie Covid-19, preto obmedzenie slobody pohybu **a** pobytu, postavené na povinnosti očkovania **a** testovania je NEMOŽNÉ!

Inak povedané, neexistuje povinnosť očkovania ani testovania, preto sloboda pohybu **a** pobytu nemôže byť podmienená ich podstúpením. **A** rovnako ani nie prekonaním ochorenia. ...Keď už, tak sloboda pohybu **a** pobytu môže byť obmedzená u chorých, nie u zdravých, či...? Tu už aj logika padá do priepaste, nielen zákon!

Toto je vážení náročný boj so psychopatmi, ktorí akrobatickým koktejmom „kľúčových slov“ fabrikujú také „povinnosti“, ktoré u bežných ľudí budia dojem pravosti, avšak sú to nedovolené zásahy.

Právnu povinnosť (podmienenie vstupu) nemožno uložiť na takom právnom základe, ktorý neexistuje ako iná právna povinnosť (očkovanie, testovanie alebo dokonca prekonanie ochorenia)!

Toto je skutočne vysoká hra psychopátov na ovládanie ľudí...

OTÁZKA:

Čo znamená novelizované ustanovenie § 48 ods. 4 písm. aa) Zák. č. 355/2007 Z.z. o nariadení opatrení, ktorým je: ďalšie nevyhnutné opatrenia na ochranu verejného zdravia, ktorými môže zakázať alebo nariadiť ďalšie činnosti v nevyhnutnom rozsahu **a** na nevyhnutný čas.

ODPOVEĎ: NEBEZPEČNÝ PRECEDENS!

Toto ustanovenie je tak „širokospektrálne“, že nebolo treba prijímať ani písmeno z), dokonca nie je potrebné žiadne iné ustanovenie **a** žiaden iný zákona, netreba ani ústavu, postačí na všetko ustanovenie aa) **a** môžeme „parádne“ regulovať celý štát.

Zvyšok si už domyslí každý uvažujúci... (majetok, deti, .. čokoľvek **a** kedykoľvek...)

RESUMÉ:

Právne akty Úradu verejného zdravotníctva podľa § 59b Zák. č. 355/2007 Z. z. označené ako „vyhlášky“ NIE SÚ VYHLÁŠKOU!

Nie sú tvorené ako vyhlášky **a** nie sú vyhlásené **a** publikované ako vyhlášky. Nemusíte ich vôbec poznať. Je to CHIMÉRA!

Celá COVID manipulácia stojí na strachu... Neexistujú skutočné covid právne predpisy, existuje ťažká svojvôľa zopár ľudí v riadiacich funkciách štátu, **a pre** týchto pracuje celý štátny aparát, samozrejme za peniaze tých, ktorých ničia **a** regulujú... ... AVŠAK začína to vrieť!

A ČEREŠNIČKA NA TORTE

Nariadenie Európskeho parlamentu **a** Rady EÚ 2021/953 zo 14. júna 2021, bod 36, uverejnené tiež v uznesení Ústavného súdu z 13.7.2021 PL. ÚS 10/2021:

Nariadenie Európskeho parlamentu **a** Rady EÚ 2021/953 zo 14. júna 2021 určil (bod 36), že je potrebné zabrániť priamej alebo nepriamej diskriminácii osôb, ktoré nie sú zaočkované, napríklad zo zdravotných dôvodov, z dôvodu, že nie sú súčasťou cieľovej skupiny, ktorej sa vakcína proti ochoreniu COVID-19 v súčasnosti podáva alebo **pre** ktorú je povolená, ako sú napríklad deti, alebo z dôvodu, že ešte nemali možnosť dať sa zaočkovať alebo sa rozhodli nenechať sa zaočkovať. Držba potvrdenia o očkovaní alebo držba potvrdenia o očkovaní, v ktorom sa uvádza vakcína proti ochoreniu COVID-19, by preto nemali byť podmienkou výkonu práva na voľný pohyb alebo využívania služieb cezhraničnej osobnej dopravy, ako sú letecké linky, vlaky, autokary alebo trajekty alebo akékoľvek iné spôsoby dopravy. Toto nariadenie sa okrem toho nemôže vykladať tak, že stanovuje právo na očkovanie alebo povinnosť zaočkovať sa.“

Z uvedeného vyplýva, že ani testy ani očkovanie na Covid-19 nemajú byť podmienkou výkonu práva na voľný pohyb.

A čo prijal slovenský parlament na návrh slovenskej vlády dňa 25.7.2021?

Očkovanie **a** testovanie ako podmienku výkonu práva na voľný pohyb.

Vláda SR, parlament SR **a** prezident SR schválili proti svojim občanom niečo, čo im dokonca Európa povedala, aby to nerobili...!

Súčasná Vláda SR, parlament SR a prezident SR by svoj národ poslali do plynu, ak by bolo zakúrené... A cynicky by to odôvodnili proporionalitou a ochranou verejného zdravia! Však, Kolíková...!

Viac na tému slovenské právo VS. európske a medzinárodné právo si rozoberieme vo vysielaní 30.7. na www.slobodnyvysielac.sk. o 12.00 hod. Porozprávame sa o tom, ako je to so záväznosťou európskych a medzinárodných noriem na Slovensku (ako členskom štáte EÚ), aké sú záruky a ochrana v súčasnej situácii pred medzinárodnými súdmi, čo je treba splniť a vôbec, ako na to...

Hostom bude prof. JUDr. Juraj Jankuv, PhD., Profesor medzinárodného práva, Ústav medzinárodného práva a európskeho práva, **Právnická fakulta UPJŠ** v Košiciach, Profesor medzinárodného práva, Katedra medzinárodného práva a európskeho práva, Právnická fakulta TU v Trnave.

Autorka: JUDr. Adriana Krajníková

CHCEM PODPORIŤ

Zdroj: Národná rada SR prijala novelu Zákona č. 355/2007 Z. z. o ochrane verejného zdravia, ktorou zaviedla apartheid, segregáciu a diskrimináciu ľudí podľa očkovania, testovania a prekonania ochorenia Covid-19, Žaloby voči štátu, 29.7.2021

Vyhlasenie: Názory autora sa nemusia zhodovať s názormi vydavateľstva Sofian, s.r.o. Zodpovednosť za obsah tohto článku nesie výhradne jeho autor. Vydavateľstvo Sofian, s.r.o. nie je zodpovedné za akékoľvek prípadné nepresné či nesprávne informácie v tomto článku. Sofian, s.r.o. dáva súhlas na zdieľanie našich pôvodných článkov na ďalších nekomerčných internetových stránkach, ak nebude zmenený ich text a názov. Pri zdieľanom článku musí byť uverejnený zdroj a autor. Ak chcete články z nášho webu publikovať v tlači či inými formami, vrátane komerčných internetových stránok, kontaktujte redakciu na UPOZORNENIE

Vážení čitatelia – diskutéri. Podľa zákonov Slovenskej republiky sme povinní na požiadanie orgánov činných v trestnom konaní poskytnúť im všetky informácie zozbierané o vás systémom (IP adresu, mail, vaše príspevky atď.) Prosíme vás preto, aby ste do diskusie na našej stránke nekladali také komentáre, ktoré by mohli naplniť skutkovú podstatu niektorého trestného činu uvedeného v Trestnom zákone. Najmä, aby ste nezverejňovali príspevky rasistické, podnecujúce k násiliu alebo nenávisti na základe pohlavia, rasy, farby pleti, jazyka, viery a náboženstva, politického či iného zmýšľania, národného alebo sociálneho pôvodu, príslušnosti k národnosti alebo k etnickej skupine a podobne.

PREDPLATNÉ ZEM&VEK 2021

Náš časopis sa chce vymaniť z bežných stereotypov nielen svojím obsahom a spracovaním, ale aj tým, že nebude publikovať inzerciu a reklamy. K predplatnému síce neponúkame zľavy v hypermarketoch a kozmetických štúdiách, ale našim najúprimnejším poďakovaním za Vašu priazeň je rozšírenie Vášho časopisu. Ostávame aj naďalej bez akejkoľvek reklamy a preto sa nemusíme spovedať žiadnym sponzorom, inzerentom ani politickým stranám. Práve toto je jediným a skutočným kritériom nezávislosti, vďaka ktorej môžeme slúžiť iba Vám, čitateľom. Aj z tohoto dôvodu sme výlučne závislí iba na predaji a predplatnom. Srdečne ďakujeme za Vašu podporu.

Autor: Adriana Krajníková

Účasť na Medzinárodnej fyzikálnej olympiáde priniesla slovenským reprezentantom štyri bronzové a jednu striebornú medailu [📄](#)

📅 30. 7. 2021, 14:11, Zdroj: minedu.sk [📄](#), Sentiment: **Pozitívny**, Téma: **Fakulty a ústavy UPJŠ**, Kľúčové slová: **Prírodovedecká Fakulta UPJŠ**

Užívateľov za deň: **8.9 tis.**, GRP: **0,20** OTS: **0,00** AVE: **424,04** Eur

Účasť na Medzinárodnej fyzikálnej olympiáde priniesla slovenským reprezentantom štyri bronzové **a** jednu striebornú medailu

Foto: IUVENTA

Dátum: 30.07.2021

Poznáme mená víťazov Medzinárodnej fyzikálnej olympiády - IPhO 2021. Usporiadateľom dištančnej súťaže bola Litva. Slovenské družstvo súťažilo v priestoroch **Prírodovedeckej fakulty UPJŠ** v Košiciach. Účasť družstva SR na 51. ročníku IPhO zabezpečila IUVENTA – Slovenský inštitút mládeže v spolupráci so Slovenskou komisiou Fyzikálnej olympiády.

logo IUVENTA

Súťaže sa zúčastnilo 365 súťažiacich zo 76 krajín. Väčšina krajín bola zastúpená 5-členným družstvom žiakov stredných škôl **a** dvoch vedúcich. Slovenskú republiku reprezentovali študenti Jozef Csipes, Pavol Šimkovič, Štefan Slavkovský, Adam Džavoronok, Pavol Pivko. Vedúcim delegácie bol prof. Ing. Ivo Čáp, CSc **a** pedagogickým vedúcim PaedDr. Ľubomír Konrád. Dozerajúcimi boli RNDr. Ľubomír Mucha **a** RNDr. Tomáš Lučivjanský, PhD.

Organizátori v Litve zabezpečili týždenný program, ktorý pozostával z dvoch súťažných dní **a** online voľnočasových aktivít. Na súťažiacich čakali zaujímavé, no veľmi náročné súťažné úlohy – dve experimentálne (1. súťažný deň) **a** tri teoretické (2. súťažný deň). **Pre** experimentálnu časť súťaže organizátori zaslali **pre** každého súťažiaceho experimentálne zariadenie, ktoré bolo možné rozbaľiť pod dozorom kamery až deň pred začatím súťaže. Riešenia študentov opravila nezávislá odborná komisia organizátorov i vedúci delegácie. Zosúladenie hodnotenia sa realizovalo formou moderácie za každú úlohu medzi korektormi **a** vedúcimi družstva.

Napriek tomu, že úlohy boli fyzikálne pomerne náročné **a** vyžadovali netradičný tvorivý prístup, všetci súťažiaci slovenskej reprezentácie si z IPhO 2021 odniesli cenné medaily. O svojom talente **a** dobrej odbornej príprave presvedčila slovenská delegácia ziskom jednej striebornej (Jozef Csipes) **a** štyroch bronzových medailí, čím zaujala umiestnenie v prvej tretine zúčastnených krajín.

Celému súťažnému družstvu **a** jeho odbornému vedeniu patrí veľká gratulácia. 52. ročník IPhO sa plánuje v Bielorusku **a** my veríme, že bude **pre** mladých slovenských fyzikov minimálne tak úspešný ako ročník 2021.